

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΙΣ ΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Ὁ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διὰ τήν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθείς καί ἐνανθρωπήσας Κύριος καί Σωτήρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, σταυρόν καί θάνατον ὑπομείνας ἐν τῇ σαρκί Αὐτοῦ καί τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς καί ἐνδόξως ἀναληφθεὶς εἰς τούς οὐρανούς καί ἐκ δεξιῶν καθίσας τοῦ Θεοῦ καί Πατρός, ἀπέστειλε παρά τοῦ Πατρός Παράκλητον ἄλλον εἰς τούς μαθητάς Αὐτοῦ καί ἀποστόλους συνηγμένους ὄντας ἐν τῷ ὑπερώῳ τῆς Σιών «ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τήν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς» (Πράξ. 2,1).

Τό γεγονός τοῦτο τῆς ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν καθόδου καί ἐκχύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δι' οὗ καί «ἐτέραις γλώσσαις ἐλάλησαν τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ», (Πράξ. 2,4) σύν Θεῷ ἐώρτασε καί ἐφέτος χάριτι θείᾳ ἡ Ἐκκλησία ἡ οὖσα ἐν Ἱεροσολύμοις, ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Τόπων τήν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς 10^{ης} /23^{ης} Μαΐου 2010 καί τήν Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος 11^{ης} /24^{ης} Μαΐου 2010.

Τοῦτο ἐώρτασε πρῶτον διὰ πανηγυρικῆς θ. Λειτουργίας τήν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς ἐπὶ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτῶν Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Ἀβήλων κ. Δωροθέου καί Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, τοῦ παρεπιδημοῦντος Ἐπισκόπου Τρωάδος κ. Σάββα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς, ἱερέων Ἀγιοταφίτων ἀλλὰ καί παρεπιδημούντων, καί μετέχοντος πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος, μακρόθεν καί ἐγγύθεν προσελθόντος.

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ἐπισυνήφθη κατὰ τήν τάξιν ὁ Ἑσπερινός τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετά τῶν εὐχῶν τῆς γονυκλισίας, ἀναγνωσθεισῶν εἰς τόν Πανάγιον Τάφον ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου καί εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ὑπὸ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος ὡς Ἑσπερινός τοῦ μοναστηριακοῦ Ναοῦ αὐτῆς, τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησεν ἄνοδος εἰς τό Πατριαρχεῖον, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τούς προσελθόντας Πατέρας καί προσκυνητάς διὰ τῆς κάτωθι συντόμου προσφωνήσεως:

«Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Τό Πνεῦμα τό Πανάγιον, τό ὁμοούσιον καί ὁμόθρονον καί ὁμόδοξον τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ, τό ἐνεργοῦν καί συγκροτοῦν ὅλον τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, πανηγυρικῶς καί ἐορταστικῶς δοξάζεται καί εὐλογεῖται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας μας διὰ τῆς σημερινῆς ἐορτῆς τῆς μετὰ τό Πάσχα Πεντηκοστῆς ἡμέρας.

Τοῦτο ἐστίν ὁ Παράκλητος, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τό ἐπιδημήσαν ἐπὶ τούς Ἁγίους Ἀποστόλους. Τῷ Παντοδυνάμῳ Πνεύματι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ δεήσεις καί ἱκετηρίους εὐχάς καί εὐχαριστίας ἡμεῖς ἀναπέμπομεν ἐπὶ τοῦ Παναγίου Τάφου ὑπὲρ διαφυλάξεως τοῦ εὐλαβοῦς χριστεπωνύμου πληρώματος, ὑπὲρ ἐνισχύσεως καί

εὐσταθείας τῆς γεραρᾶς ἡμῶν Ἀγιοταφίτικης Ἀδελφότητος καί ὑπέρ ἐπικρατήσεως τῆς εἰρήνης, τῆς συνδιαλλαγῆς καί δικαιοσύνης εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν.

Εὐχόμεθα ὅπως ἡ φωτιστικὴ δύναμις τοῦ Ἁγίου καί Ἀγαθοῦ Πνεύματος ὁδηγῇ πάντας ἡμᾶς ἐν γῇ εὐθείᾳ. **Ἔτη πολλά».**

Τό γεγονός ὅμως τῆς Πεντηκοστῆς, ὡς ἐκπληρώσεως τῆς ὑποσχέσεως καί φωτισμοῦ τῶν πάντων διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐωρτάσθη ὑπὸ τῆς Σιωνίτιδος Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν καί εἰς τόν τόπον, ἐν ᾧ ἱστορικῶς τοῦτο ἅπαξ συνέβη, εἰς τόν χῶρον δηλαδή τοῦ ὑπερώου εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἁγίας Σιών, δι' Ἐσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς εἰς τό παρεκκλήσιον τοῦ Κοιμητηρίου καί διὰ θ. Λειτουργίας τὴν πρωίαν τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τόν ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Τριάδος τῆς ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς Ἁγίας Σιών Πατριαρχικῆς Σχολῆς, προεξάρχοντος τοῦ Γέροντος Δραγουμάνου καί ἐν ταύτῳ Προέδρου τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χριστοδούλου, συλλειτουργούντων ἱερέων, συμμετεχόντων πολλῶν πιστῶν καί τῶν καθηγητῶν καί τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς.

Τὴν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησεν ἡ λιτανεία διὰ τοῦ παρεκκλησίου τῆς κατακόμβης καί διὰ τοῦ τάφου τοῦ προφητάνακτος Δαυὶδ πρὸς τό ὑπερῶον καί διὰ τῆς ἐν ἐκάστῃ τῶν στάσεων τούτων ἀναγνώσεως τῶν εὐχῶν τῆς γονυκλισίας.

Τὴν θ. Λειτουργίαν καί λιτανείαν ἠκολούθησε δεξιῶσις εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς.

Τὴν Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ' προεξῆρξε μετὰ συλλειτουργούντων Ἀγιοταφίτῶν Ἀρχιερέων, τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, τῆς θ. Λειτουργίας ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ρωσικῆς Ἀποστολῆς (Missia).

Ἄμα τῷ τέλει τῆς θ. Λειτουργίας ὁ Προϊστάμενος τῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον, λέγων ὅτι: «ὅλαι αἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι χαίρουν σήμερον διὰ τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐορτάζομεν τό γεγονός τοῦτο ἕκαστος εἰς τόν τόπον αὐτοῦ, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ ἐν μιᾷ πίστει, ἐν εἰρήνῃ καί ὁμοφωνίᾳ. Εἰς τὴν Ρωσίαν σήμερον συλλειτουργοῦν ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος μετὰ τοῦ Ἀγιωτάτου Πατριάρχου τῆς Ρωσίας κ.κ. Ἀλεξίου, ἄγοντος σήμερον καί τὰ ὀνομαστήρια Αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν ἁγίων αὐταδέλφων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, φωτιστῶν τῶν Σλάβων. Εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἔχομεν τὴν χαράν νὰ προεξάρχη ἡ Ὑμετέρα σεπτὴ Μακαριότης, ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος τῆς θ. Λειτουργίας εἰς τό ἱερόν αὐτόν Ναόν τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἡ Ρωσικὴ Πνευματικὴ Ἀποστολὴ προσφέρει εἰς Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, τό συμβολικόν τοῦτο δῶρον καί εὐχεται εἰς Ὑμᾶς νὰ εἶναι ἐλαφρὺς ὁ βαρὺς σταυρὸς τῆς ποιμαντορίας τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἐνεπιστεύθη εἰς Ὑμᾶς».

Ἀνταποκρινόμενος ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τόν Προϊστάμενον τῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰσίδωρον, τό ἱερατεῖον καί τό ἐκκλησίασμα διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως:

«Τάδε λέγει Κύριος-ἀναφωνεῖ ὁ Προφήτης Ἰεζεκιήλ –λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν

καί ἄθροίσω ὑμᾶς ... καί δώσω ὑμῖν καρδίαν καινήν καί πνεῦμα καινόν δώσω ὑμῖν• καί τό πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν» (Ἰεζ. 36,24).

Ὅσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρίτα κ. Ἰσίδωρε, Ἐκπρόσωπε τοῦ Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου,

Ἐξοχώτατε πρέσβυ τῆς Ρωσίας κ. Πιότρ.

Σήμερον ἡ μία, ἁγία, καθολική καί ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ συνήγαγεν ἡμᾶς εἰς τόν ἱερόν τοῦτον Ναόν τῆς Ἀγίας Τριάδος οὐχί διὰ νά λάβωμεν καρδίαν καινήν καί πνεῦμα καινόν, ὡς λέγει ὁ Προφήτης, ἀλλά μᾶλλον διὰ νά ἐορτάσωμεν τήν προθεσμίαν τῆς ἐπαγγελίας καί τήν τῆς ἐλπίδος συμπλήρωσιν, δηλονότι τήν Πεντηκοστήν ἡμέραν μετὰ τό Πάσχα. Κατ' αὐτήν δέ τήν ἡμέραν ἐπεδήμησεν οὐσιωδῶς καί ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν τό Πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καί μαθητάς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Αὐτό δέ τό Πανάγιον καί ζωοποιόν καί παντοδύναμον Πνεῦμα εἶναι τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

«Ἐν τοῖς προφήταις», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός, «ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδόν σωτηρίας. Καί ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε Χριστέ Σωτήρ ἡμῶν ἡ Χάρις τοῦ Πνεύματός σου. Σύ εἶ Θεός πρῶτος, Σύ καί μετὰ ταῦτα• καί εἰς τοὺς αἰῶνας Σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν».

Ἐάν τό γεγονός τῆς ἐκ τριημέρου Ταφῆς, Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τήν σφραγίδα τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, τό γεγονός τῆς Πεντηκοστῆς ἀποτελεῖ τήν σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν πιστῶν μελῶν τοῦ σώματος Αὐτῆς.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ προτύπωσις τῆς Ἐκκλησίας «τῶν πρωτοτόκων τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων» (Ἑβρ. 12,23), ὡς λέγει ὁ σοφός Παῦλος —«εἰς ἣν προσεληλύθατε Σιών ὄρει καί πόλει Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλήμ ἐπουρανίῳ», (Ἑβρ. 12,22).

Μέ ἄλλα λόγια ἡ ἐπὶ γῆς Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ προτύπωσις τοῦ ὅρου τῆς πνευματικῆς Σιών καί τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, τῆς ἐπουρανίου Ἱερουσαλήμ.

Ἡ προτύπωσις δέ αὕτη τῆς ἐπὶ γῆς Ἐκκλησίας καθίσταται συγκεκριμένη, τουτέστιν ὁρατή, ψηλαφητή καί αἰσθητή διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, κατὰ τό ὁποῖον θεῖον τοῦτο μυστήριον, γινόμεθα κοινωνοί τοῦ Κυριακοῦ σώματος καί αἵματος τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Γινόμεθα κοινωνοί μιᾶς ἄλλης καί οὐχ ὁρωμένης βιωτῆς, τῆς βιωτῆς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, τῆς βιοτῆς τοῦ νέου Ἀδάμ, «τοῦ δόντος ἡμῖν, ὡς προανήγγειλεν ὁ Προφήτης (Ἰεζεκιήλ), καρδίαν καινήν καί πνεῦμα καινόν» καί οὐχί μόνον, ἀλλά καί τόν ἕνα τῆς Τριάδος Θεόν, τό Πνεῦμα τό ὁμότιμον καί ὁμοούσιον καί ὁμόδοξον τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ. Τό Πνεῦμα τό ὁποῖον συνέχει καί συγκροτεῖ ὅλον τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας.

Τοῦ θεανθρωπίνου τούτου θεσμοῦ μέλη ἐναρμόνια καί ἀδιάστατα οὔσαι αἱ κατὰ τόπους αὐτοκέφαλοι καί ὁμόδοξοι τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαι, καλοῦνται, ὅπως παραμείνωσιν ἐδραῖαι καί ἀσάλευτοι ἐν τῇ ἐνότητι τῆς πίστεως καί τῇ κοινωνίᾳ τοῦ Παναγίου Πνεύματος. «Ἐν τούτῳ γάρ», λέγει ὁ θεολόγος Ἰωάννης, «γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καί αὐτός ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν», (Α' Ἰωάν. 4,13).

Αὐτήν ἀκριβῶς τὴν ἀλήθειαν διαγγέλλεται ἑορτίως καὶ διαπρυσίως σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ διὰ στόματος τοῦ ὑμνωδοῦ ψάλλουσα οὕτω: «Γλῶσσαι ποτέ συνεχύθησαν, διὰ τὴν τόλμην τῆς πυργοποιίας• γλῶσσαι δέ νῦν ἐσοφίσθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς θεογνωσίας. Ἐκεῖ κατεδίκασε θεὸς τοὺς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι• ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τοὺς ἀλιεῖς τῷ Πνεύματι. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία, πρὸς τιμωρίαν• ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν», (Δοξαστικὸν Ἦχ. πλ. δ').

Τῆς θείας συμφωνίας, ἡ ὁποία ἄρτι, δηλαδή τώρα καὶ ἐν ἐκάστη εὐχαριστιακῇ συνάξει καινουργεῖται, στερρῶς ἐπόμενοι καὶ ἡμεῖς, οἱ τὴν φύλαξιν καὶ διακονίαν τῆς ἱερᾶς παρακαταθήκης τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων διαπιστευθέντες ἀφ' ἑνός καὶ τὴν ποιμαντικὴν μέριμναν τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Ἀγίας Γῆς ἀναλαμβάνοντες ἀφ' ἑτέρου, δεόμεθα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, κράζοντες καὶ λέγοντες: «Τό Πνεῦμά Σου τό ἀγαθόν, Κύριε, ὁδηγήσοι πάντας ἐν γῇ εὐθείᾳ, ὀρθοτομοῦντας τόν λόγον τῆς ἀληθείας», (Β' Τιμοθ. 2,15). **Ἀμήν. Ἔτη πολλά».**

Ἐν κατακλείδι, ὁ Μακαριώτατος προσέφερεν εἰς τόν Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰσίδωρον ὡς δῶρον εἰκόνα τοῦ Ἀγίου Νικολάου, λέγων ὅτι ὁ Ἅγιος Νικόλαος εἶναι ὁ Οἰκουμενικός Πατήρ καὶ διδάσκαλος ὅλης τῆς Ἐκκλησίας.

Μετά τὴν θ. Λειτουργίαν εἰς τὴν δεξίωσιν εἰς τό κτίριον τῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς ὁ Μακαριώτατος εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νά συναντηθῇ μέ τόν κ. Sergei Narashkin, Chief of Russian President's Administration. Ὁ ἀνώτατος οὗτος κυβερνητικός παράγων τῆς Ρωσίας ηὐχαρίστησε τόν Μακαριώτατον διὰ τὴν τιμὴν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως Αὐτοῦ εἰς τὴν Ρωσικὴν Ἀποστολήν. Ὁ Μακαριώτατος προσφωνῶν τοῦτον, εἶπεν ὅτι: «ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι ἡ μεγίστη ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς ὡς ἡ ἡμέρα τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑποσχέσεως τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τοῦ Πνεύματος τῆς σοφίας, συνέσεως καὶ ἐνότητος. Αὕτη συμπίπτει νά εἶναι καὶ ἡ ἡμέρα τῶν ὀνομαστηρίων τῆς Α.Θ.Α. τοῦ Πατριάρχου τῆς Ρωσίας κ.κ. Κυρίλλου. Ἡμεῖς ὡς Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι καὶ ὡς Ὁρθόδοξοι χῶραι, εἴμεθα μαθηταὶ τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ, εἴμεθα μαθηταὶ τῶν μαθητῶν τῶν Ἀποστόλων, εἴμεθα μαθηταὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου καὶ ἔχομεν ὡς ἀποστολήν τὴν μετάδοσιν τοῦ Πνεύματος τῆς εἰρήνης, τῆς συμφιλίωσεως καὶ τῆς ἐνότητος. Μεταφέρατε, παρακαλῶ, τὰς εὐχὰς ἡμῶν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν ἡμῶν πρὸς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην τῆς Ρωσίας καὶ τόν Πρόεδρον τῆς Ρωσίας κ. Πούτιν διὰ τό ἀξιόλογον ἔργον, τό ὁποῖον ἐπιτελοῦν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσίας καὶ τόν Ρωσικόν λαόν».

Ὁ Μακαριώτατος προσέφερεν εἰς τόν κ. Sergei Narashkin εἰκόνα τῆς Ἀγίας Τριάδος τοῦ Ρουμπλιώφ καὶ τό βιβλίον τοῦ Π. Βοκοτοπούλου διὰ τὰ εἰκονογραφημένα χειρόγραφα τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπηκολούθησε πλουσία τράπεζα, ἐν ᾗ ὁ κ. Sergei Narashkin ἀνεχώρησε διὰ προσκύνησιν εἰς τόν Πανάγιον Τάφον.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐωρτάσθη συμφώνως πρὸς πᾶσαν τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ σεμνότητα ἐπίσης εἰς τόν ἱερόν Ναόν τῆς Ἀγίας Τριάδος τῆς κώμης Τουμπάς. Εἰς τὴν κώμην ταύτην τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, βορείως τῆς Νεαπόλεως (Nablus), ἔνθα τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, συνυπάρχει καὶ συμβιοῖ μετά τῶν 16.000 Μουσουλμάνων μικρὰ Ἑλληνορθόδοξος Ἀραβόφωνος Κοινότης τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἀποτελουμένη ἐκ 16 οἰκογενειῶν καὶ 75 μελῶν. Πάντες οὗτοι

προσῆλθον εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν, τῆς ὁποίας προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γεράσων κ. Θεοφάνης, συλλειτουργούντων αὐτῷ τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Φρέατος, Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου καί τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἱερέως π. Θωμᾶ. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐκήρυξεν εἰς αὐτούς τόν θεῖον λόγον, μετέφερεν τάς εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου καί βυζαντινῆν εἰκόνα τῆς Πεντηκοστῆς, δωρεάν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder